

Vstup

1. Hled', mo - cný Ho - spo - di - ne, k nám z vě - čných ne - bes

hor, již o - ltář ja - sný ky - ne a zbo - žný pě - je

sbor; ó kéž se v té - to do - bě proud sl - zí vy - ro -

ní a o - brá - tí nás k to - bě, nám te - be na - klo - ní.

2. Jak veliký jsi, Pane,
jak slavné jméno tvé!
Tvůj dech vším světem vane,
vše řídíš v moci své.
Ó budiž tobě vzdána
čest, chvála navěky!
Tys věčná spásy brána,
zní vesmír daleký.

Před evangeliem

3. Svě církvi pravdy slova
jsi svěřil bezpečně,
v nich ona spásu chová
všem těm, kdo věří v ně;
vždyť jenom svatá víra,
ač svět jí pohrdá,
zdroj štěstí otevírá,
lék choré duši dá.

Obětní průvod

4. Co, Pane, tobě dáme
v dar za hřích spáchaný?
Co nejdražšího máme,
je Syn tvůj seslaný.
Bud' pro smrt tvého Syna
kajícím hříšníkům
dnes odpuštěna vina
a trest nám viníkům.

5. Hle, z ne - be k nám se - stou - pil Syn Bo - ží na o -

ltář, svou kr - ví nás vy - kou - pil, k nám sklá - ní bo - žskou

tvář; chce bý - ti na - ším ho - stem, svá sr - dce chy - stej -

me a za - svět - me je ctno - stem: Přijď, Pa - ne! vo - lej - me.

6. Ó vítěj, Pane Kriste,
již tebe objímám,
stvoř ve mně srdce čisté,
ať v dobru prospívám.
Sil mě svou krví, tělem,
ať víru zachovám
a s ďáblem nepřítelem
v boj vítězný se dám.

Závěr

7. Již oběť Ježíšova
se vznesla k výšinám
a z nebe milost nová
se hojně snáší k nám.
Nuž spějme k povolání,
kam Bůh nám pokyne,
ať nás pak po skonání
mzda věčná nemine.